بتاریخ ۲ ماه ۳ د ۱ ۱۳۱۸ وزارت فرهنگ ادارة نكارش متحد المال لزوماً ابلاغ مينما بدكه مجموعه اى ازآبات اخلاقي كلام الله مجيد كا بفارسي نبزترجمه كرديده إيهاب وسيده وبرحسب تصويب شوراى عالى فرمنك فقط دركلامهاى ه و ٦ ابتدائي ضن تعليم دياند واخلاق بايد تدريس هودهدية كتاب مذكور يك ريالي هفتاد و ينج دينار مباهد وقروشندگان ال بابت حق الرحمه و كرابه حمل ونقل وهبره نبايده اضافه در بافت دارند وزارت فرهنگ

Lannard

سازمان کتابخانه ها، موزه ها و مرکز اسناد آستان قدس رضوی اداره مخطوطات

ا ما ام الله که	نام كتاب كيات منتى ا
	مؤلف وزارات وخال
زيان أما مرمح	موضوع تمران المران
محل چاپ کر ارس	سال چاپ ۱۲۱۸ سال چاپ
ابخانه / بخش	شماره عموميا الم الم كت
رابررا تاریخ فردار)	وقفى / خريدادى 1 رفيل الله مامل
شماره صفحه ها شماره صفحه ها	طولعرض

مصور الدرسي لا كراوري الفست لا ملحظات معنور سالهاي بني ولاي الفست لا ملحظات معنور سالهاي بني ولاي المان الما

15%

وصفت صفرت رئول گاب مندو گرواعظ و عبر و اصول خلاق گرموم طوانف رادان فلاق گرموم طوانف رادان فلاق گرموم طوانف رادان فلامته به بی این از در منداند به بی از منداز این را بد و از روی تفییر ابوالفته جرازی خلاصته لله به بی منداز این را به منداز این منداز بی منداز این منداز بی مند

معلی باید برای بیم این غرض و تعیال بین برام در تعلیم آن بنجات ذیل متوجه باشد و معلی این برای بیم این برگات در باشد و می نام برگیات را بخو بی تعلیم و مهند و تعی کنند که اطفال بخوت تبریت از کلات را بخو بی تعلیم و مهند و تعی کنند که اطفال بخوت تبریت می مرجه تما متر از عبده و تا دید آنها برایند

۴ مضلین ااز مواقع و قف و وصل در حدام کا آگا ه صافه و معنی نعارا آوه و معنی نعارا آوه و معنی نعارا آوه و ساز در معنی نعارا آوه و ساز در معنی نعارا آوه و ساز من منافی منافی تعنی این از در وی ترجمه برای محصلین کو نماید این می در ضمر آشد و عبا رات سا ده برای ایشان بیان کنند تا از ترهٔ ا دراک حقیقت می می در خرای این می از این می

بريارك وتعالى

نظر بالدمقصود ارتعليم و قرائت قران مجيد در مدارس ابتداني كذمت ارتيم قر برك و وازد ديوى واحروي تاكم كميت كم كميت الل دراصول حيايق مد بررهم و مواعط وراني والد وما فع بسيار برليرند و برله برات خود در ابوردين و زيا و مصالح معاش و معاد بيم آيند مرای آنگه ترجمه ای از آیات قرآن بفراخور توت و توانانی اور ال اطفال در کتب مدار و جو د مداشت خواند کان از دریافت نیایج داجر ند بر در قران عظیم بی بره و کووم بو د مد. لذا ارطرف بدكان ضرت اجل والشيعطف أقاى مرزاعلى صغرفان عكمت كفيامحى فدارت جليله معارف دامت عظمته اثارت رفت كدار محرع آيات فرقاني انجادرا عَمَا فِي أَن رَائ صَلِيلِ الْمِحْ وَسَمْ مَدَارِسِ إِنْدَانِي كُلُن الْمِدُ وَتَصَوْرِهَا بِي أَنها وثوارتايد ه معارق برج سهر دانظم فا بری آیات بم برک رود در نیا شدان دی تفاییر میری

المجان العاعت أرد ركت دراح الروار والمعدارى الآيات كمعلم تي حايق

からうううろというが

ما من شرایراست کر ترورد کارجانیان ۱ خای نجنندهٔ در بان مایش خدایراست کر ترورد کارجانیان ۱ خای نجنندهٔ در بان و دارای روزیا داش است ۳ خدایا ترامی پرسیتم دارته یا ری میجونیم ۴ داه داست بها نهای ه راه کهایکه بایشان نعمت دادی خراه انهایگذیرایشان خشم نودی در کرایان ۶

ما م ایز د بخت ده مران ای در ای نیمبر، خدای قابل تاش لگانداست ۱ معنود سخی نیاه به مه نیاز مندان ست ۲ نزاد و زاده نشد ۳ و به میکار بمایش میت نیاز مندان ست ۲ نزاد و زاده نشد ۳ و به میکار بمایش میت الحالية العالمة الرضوالية المالية الم

فِي اللهِ ال

ال صر الدروائج بدويا وبند الله المران الله الله المران الله الله المران الله الله المران المران المران الله المران الله المران المران المران الله المران المران

كانيكه با خداعهد سانند وانرامي سند وصله رهم بجاي مياور ندود زمين 80 11/6011, 100 حى را بياطل ئيا ميزيد و كنان مكينه باليكه شاميدانيد عا زيجوانيدوركوة مد بمد و در نماز با خاصان خراوند ترکت کند ایام درم رابیکی مرسک بید و خود بجانیا و رید ما ایکه تورید مجوانید کو الدين وظر مراريد ٩٠٠ باداريداي بن ارايل آگاه كه از بسيان يون سان كرفتم كدفز خدای تراسید و بیدرو ما در و خوشان و تیان درون ان یکی کنیدوبردم منی ناک بلویدو نمازیای داریدو در کوه بد جید و عده می این بال انجام داديد و تاار جي او تاريد ٧٧

الذير بنفضون عهد المدمز بعياد مثانه ويقطعون نا امراندبه ان بوصل وبفيلان في الأرض الألك مر الكاسرون أبع ٥٠ انهوم عن ولانابسوا الحوبالباطل وتحكموا الحق وانتفاون وَاتِّنْهُوا الصَّالُونَ وَانُوا الرَّكُونَ وَازْكُولُونَ وَازْكُولُونَ وَازْكُولُونَ وَازْكُولُونَ انامرون لتاس بالبروندورانف كروان ويتالون الحِكَتَابَ فَلانْعَفِلُونَ الْمِ الْمُعَالِّقِ الْمُعَالِّقِ الْمُعَالِّقِ الْمُعَالِّقِ الْمُعَالِّقِ الْمُعَالِّقِ الْمُعَالِقِ الْمُعَالِّقِ الْمُعَالِّقِ الْمُعَالِّقِ الْمُعَالِّقِ الْمُعَالِّقِ الْمُعَالِّقِ الْمُعَالِّقِ الْمُعَالِّقِ الْمُعَالِقِ الْمُعَالِّقِ الْمُعَالِقِ الْمُعَالِّقِ الْمُعَالِّقِ الْمُعَالِّقِ الْمُعَالِّقِ الْمُعَالِّقِ الْمُعَالِّقِ الْمُعَالِّقِ الْمُعَالِّقِ الْمُعَالِقِ الْمُعَالِّقِ الْمُعَالِقِ الْمُعَالِقِ الْمُعَالِقِ الْمُعَالِقِ الْمُعَالِقِ الْمُعَالِّقِ الْمُعَالِّقِ الْمُعَالِّقِ الْمُعَالِقِ الْمُعِلَّقِ الْمُعِلَّقِ الْمُعِلَّقِ الْمُعِلَّقِ الْمُعِلَّالِقِ الْمُعِلَّقِ الْمُعِي عِلَّالِمِي الْمُعِلِي الْمُعِلَّ عِلَيْعِلِي الْمُعِلِي الْمُع والخاصة المساق المساق المالية والمالية والمالية بالوالد بزاحسا أارذى الفني والسنام والمناكن وقولواللتَّاسِ حَسْنَاوَأَنِّمُواالصَّاحَ وَانْواالرَّكُنَّ؟ فَمْ تُولَّنِهُ إِلَّا فَلَيْ الْمَنْ لَمْ وَأَنْهُ مُعْرِضُونَ ابِهِ ٥٧ مَنْ مَنْ مُنْ

المنفق علين ٢- بيان محم ١٥- فام زيان ٩- بسرتين ٥ - بكري و الوافرك

15/6/ NW 13/3

وَالْهُ اللَّهُ وَالْحِدُ الْحِدُ اللَّهُ اللَّاللَّ اللَّهُ الللَّهُ الللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ ان في خَلُوالتَ مُوانِ وَالارضِ وَاخْتِلافِ اللَّهُ الدِّ وَالْفَالُاتِ لِنَى يَجْهِ عَلِي الْمُحْرِيمُ اللَّهِ مِمَا النَّالِ اللَّهِ عَالَمُ اللَّهِ عَالَمُ اللَّهِ اللَّهِ عَالَمُ اللَّهِ اللَّهِ عَالَمُ اللَّهِ اللَّهِ عَلَا اللَّهِ عَلَا اللَّهِ عَلَا اللَّهِ عَلَا اللَّهِ عَلَا اللَّهِ عَلَا اللَّهُ اللّلْلِي اللَّهُ الل مزالت ماء فاخبابه الارض بعث مونها وأث فيهامز كل دانة وتصريف لرناج والتحاف السحتر بنزال ماء والأرض لأبات لقوم بعقلون ابده ١٠ المستورة البرَّمن امرَباللهِ وَالبوم الاحِروالمالا للمرَّوالله عناي وَالنِّبْنِ وَالْمَالَ عَلِيْهِ وَوَى لَقُرْدُولِ الْمَالَى عَلِيْهِ وَوَى لَقُرْدُولِ الْمَالَى عَلِيْ الْمَ والمساكين وابن السبل والسائلين ويق الرفات أقام الصَّلُوة وَاتَّى لَرُّوة وَالْمُونُونَ بِعَهَا لِهِ إِذَاعَاهَاتُ والصابرين والباساء والضراء وحبن الباسراولات

المعدد ٢- المن ٣- مراكنده ٤- جنيده ۵- كردائيدن عراير المدين المعدد الما المعدد المعدد

و چون دو برسدای بخیر مندگان کران دو دو دو دی و دو دو دی کو دو دی کار ودعوت وانده داامات المراج المر اعاس كندومن يان ارند بالمرراه رامت بند ١٨٥ ٥ موال ويشرا المين خود با تأييت مخديده مرائ كدياره زا موال خال موا مجوريد امارا مرطريق موت محكام مدجيد ما الماري مداس خود الاست ورراه خداانفاق كندوخوش الهم مرست خود بورطهٔ هلاك نظیندونی كنید عدائيكوكارارادوست ميدارد ١٩١ المى كما يبكدا بيان أورده ايد بملى بعالم صبح درآيندو بالكديوما ومرفي ليديون منطان كمن يدريراا وما تكاروهمن شماست ٢٠٠٠ ورتوى يُرمندكه جِيانفاق كند كموم ال نيكوونياح كدانفاق كيند بايديورة و حریان زویک و تیمان ورویشان و رهاندریان و جیدو مرسکی لانجام دید

واذالساكك عبادي عن فان وساكم عوة الداع ا ذا دغان فليسبخيبوالي ولنومنوا ولعكالم برشادن وَلا نَاكُاوِ الْمُو اللِّهِ سِنَكُمْ بِالنَّاطِلِ وَنْذَلُو الْمَا الْوَالْحُا الْحُلْمَ الْمُؤْلِقِينَا اللَّهِ الْمُؤْلِقِينَا اللَّهِ الْمُؤْلِقِينَا اللَّهِ الْمُؤْلِقِينَا اللَّهِ الْمُؤْلِقِينَا اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهُ اللَّهِ اللَّهُ اللّ الناكلوافريقامن أموال لأالم الأنم وأنتم عافي المعمد مترفيد وَانْفِقُوا فِي سَبِلَ لِللَّهِ وَلَا نَاعَوْا بِأَنْ لِللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهِ اللَّهُ اللّ الحسينوال الله بحب الحسين بين الما المستنفر عا أنها الذبن المنوا اذخلوا والشاحك أفرة لنبعوا خطوان السّامان الهُ لَكُم عَلَى وَمِن اللهِ عَلَى وَمِن اللهِ عَلَى وَمِن اللهِ عَلَى وَمِن اللهِ عَلَى وَمِن تستلونك ماذابع فون قل الفقيم في فللولا والأفرين والبنام والمسام والرالت وما معملوامر خير فازلله به علي ابر ١٥٠ انهن بقرم

عدولد واویانش ع- اولا فرون مرشوت داون ع- قضات عرف و انفارامکندن عدهان ...

حات برنا واجب أن بالبكروه طع ثمات ١٠٠٠ و ما يدكه ميزيرانحوا ميد و طروه واريد وان براى ما بسرماند و ما يدكه ميزيره عدومت واريدوان براى سائد بابد و حداميداندو سانيدايد ١٠٠٠ ورقبول دین واعظا و بدان بیسے زورواکراه نیت برایت از کرابی وایمان الموسميزكرويد تبركه متبان نكرو د وبحداى ايمان اروحات بدمت اويرى محلم ز ده امت که برگزشتنی نیت و خدای شوا و دا نامت به ه ۴ اما ملدا موال خودرا درراه خداا نعاق میکنند و دربی نجه وا ده اندمنسی دازاری ما ورند فروتان ترويرور و كاراتيان تابت باشده بميني براتيان منى سكو وكدت بهتران ارصد قدكه در بی آن زاری باشد و خدای سیا ه بروبارات ٥٤٥ خدا و ند مبرکه میخواید وانس می محدو مبرکه راحکت داوند مود و نگیا م عاوندوندگیرند کردومندان ۲۷۶

كُذِ عَلَى القِنَالُ وَهُوكُنَّ لَكُونا اللَّهُ اللَّ اللَّهُ اللَّا اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ ا وعسى أن كرهوا سبتًا وهو حرلكم وعسى أن نجبوا سنا الالكاه في الذين فلرسّب من الرّسان الغيّ فيزيكف في مِ الطَّاعَوْبِ وَبُومِ رَبِّ لللهِ فَعَالِ السَّهُ فَعَالِهِ اللهِ فَعَالُومُعِيْ الْمُومِي اللهُ فَعَالُومُعِي كانفضام لهاوالله سميع عليم ابسهه انهوه وفي الدبرسفيقون المواله مردسيل الشيئة لاينبون انفعوامنا ولااذى له فراخرهم عندرتم ولاخون علىها على المرتج بون ابد ١٠١٠ انسى و فا ولامعروف ومغفرة خرص صَابَة بالمعها اذى عنى على اليه ١٠٠ انهور بقده المحلفة 8- كمنك ٧- بت ع-دستاديز ه كنش عدا بناع ان در درون ٧- بنت هديج .

الايكاف الدفعا الارسعها لهاما كست علياما الكست وسالانواجل ارنسا الطانات الخلاعل الصرا كاحملته على لذين مرقبلنا رتبا ولا تحلناما لاطاقة لنابه واعف عناواعفرلناوار حمناانت مولانافانص باعلالفوا الحافرين ابدء ما المحروبية فل الله منا لك الملك توزيلك مرد اللك مرد اللك مِينَ لَسَاءً وَتَعِينُ مِنْ لَنَا أَوْ مِنْ لَا لَا مِنْ لَالْحَالَةُ الْحَالَةُ الْحَالِقُ الْحَالَةُ الْحَالِقُ الْحَا اِنَاكَ عَلَى اللَّهِ ١٥ اللَّهِ ١٥ اللَّهِ عَلَى اللَّهُ عَلَّى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَّ عَلَى اللّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى كن ألوا البرّحي في فوام المجبون وما الفي فوامن في فاراس به علم ابده و انسوروالعمان وَكَامِنْ مِنْ اللَّهِ عَالَمُ مَا اللَّهُ عَلَّا وَهُ وَلِلَّا اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّا اللَّهُ اللَّا اللَّهُ اللَّا اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّا اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ ال في الله وماضعفوا ومااسنكا نواوا لله بحي الصّابرين عبه وبرسي العيان

۵- عات انجاش ۲- بارلان ۲- باوث بی ع- زع برگندن ۵- چیسیار ع- بارلان ۷ زبر تنی ا

مدایم کی دا مکلف نسان و کر بفران و رستندا و و آوانا کی وی فایدهٔ کاری و می فایدهٔ کاری و می فایدهٔ کاری و می فایدهٔ کاری و می فایده کاری و می فایده و می فاید و می فی و از می که دو این و در و می و از میرکد و این و این و از میرکد و این و این و از میرکد و این و می و از میرکد و این و می و از میرکد و این و می و از میرکد و این می می و از میرکد و این می و از میرکد و این می و از میرکد و این می می و این می و این می و این می و این می می و این می

قت وبر برحب پر توامائی ه ، مرکز بحقیقت نیکی و کال خیر زرسید کرانکاه کدارانی دوست داریدانها ترکنید. مرکز بحقیقت نیکی و کال خیر زرسید کرانکاه کدارانی دوست داریدانها ترکنید.

وانچازاندک دلسیارانفاق کیندخدای بران دانات ، م

چربسیار مغیران که مهرای آنان دانایان و خدا پرستان فرا دان جنگ کردند.
و بدا برطهٔ مضائی که شیدند و مین نستی میشان راه نیافت و در زار و مرزود

بمودند ویردان دو شدار صارانت. ۱۰

ی کی کور اور ای ای دو دو کاران بی و تحاور فار در کار بی خود ساور وه را ما بت قدم كن و ركروه كال شان برو زكروان وجه عين خداى تواب ايرهان ونكى تواب آخوت بديثان مجتبد و خداوند عالم فيكوكا رازادوك وارو لالاه ه وسعب مناسب الهي بو د كدا خلاق تو ترم شدواكر درشت خوى و سخت والود ودكرونو مراكنده مندندم اراتان دركدروبراي اليان على مفرت ودر كار با ما من سورت ما ي و بركا و تصدكاري كني محدا لليد لن برا هدای تو گرار دوست دارد جا ه ه الديدانا و شا المديك م شا عليه توايد كردو كر فوامونان كند كول والم و و و د و د ان المان الم مراندهای سن بهاد بربومهان کویم کار صنی جود تان میان ه ولا فرمعاصی پاکسان میکرداند و قرآن و پیان تر بعیت و معارف. مر المان ما مورو

وماكان قولم الاان قالها وتنااعف لنادنو بناواسرافنا واحرا وتنت قلامنا وانصرناعلى لفوم الكافرين به معه معدالعن عابهم الله توات الذنا وحسن تواب الآخرة والشاعيث المحسنين العران العران المارحمة ورانسكن مَنْ وَلَوْلَتْ فَطَاعِلْظَ الْفَلْبِ لَا نَفْضُوا بِنَ وَلَكَ فَاعِفْعُهُمْ واستعفر المرضا ورهم في الانزفاذا عزمت فنوكل على الله ان انساردان ويحف الموكلين ابد الماسيال عمران عَلاْ عَالِبَ لَكُوْ وَانْ يَحَالُهُ فَرَدُ اللَّهِ عَرِدًا لِنْ يَسْصَرُهُ مِنْ بَعِيْنَ وَ عالمة فلتوكل المؤمنون البي مها العران لَفَ مُن الله على المومين اد بعث من رسولامز انفس سالوا على المانه ونوليم ونعانه الكات والحكة والحكاد مِنْ قَالُ لِهِ صَالَالِ مِنْ اللهِ مِنْ الل هـ تجاه و م - دين رمي م - درستي م - دلخت د رافعنا في راكد و مدن ع - فدلان فواري المعديد والمحقق معد وكديان الران عد المزي

ما نكه ضرايرا در بمداحوال ومكنت و دراويش اما وزعر فكره المرتب يابدله يرور وكارااين المزاف وعبث نيافريدي انحدادند يال المارات ووزح كميداد مع عارضایا در برکدرایات در افغی می دوار کردایدی بر میکاران يم ورو كارازما و ني كه بايان وعوت سروسيديم كه بحداوند و وايان و على المان أور ديم بارضدايا كنان والبخل وبديها عارا محولن ومارا بانيكان 388 シリングリングリンクリング مرور و کاراایخه بوسیله بیمبران خو د مها و عده کر دی عظا کن دروزر شیخرادا وتواكر دان زيرانوطاف وعده باني وموال منيارا بعدار بلوغ ورشد بديثان وبهيدو بحاى ال حلال وبال خوذبان و مرام مكيريد و مال منها زا البخت ما بوال خود يزمخوريد جدان كنابى زرك ای گروه مو منان موال کیدیررا بناشایت مخورید کو برطرین تجارت اوچی مضایت تا و خودرا منسد زیرا خدای بر تا دیر انت ۲۳

الذن الرورالة فاماوقعوداوعلى والقادون فالن التموان والارض ربناما خلفت هذا باطلاسنطانك فعينا لله عنابالنارب و مدالفنان وسنالناك وسنالناك من الفال افعاً الخربية وما للظالمين مزانصار الله ١١١ سور العلان وتنالناسمعنامناد ماينادى للأنمان أمنوا بربلا فامتارت المَاعْفِلْنَاذُ نُومِنَا وَكُفِرْعَنَا سَيَالِنَا وَنُوفَنَامَعَ الْأَبْرَارِيهِ " عَلَاعِرْ الْمُ وتناوانياما وعدنناعل سلك ولانجزنابوم القندانك فلف المنعاد بير و من العمران والواالمنام المواكم ولانت ولانت والواالية بالطُّ وَلا نَاكُلُوا الْمُوالَهِ مَ إِلَى أَوْ الْكِرِانَةُ كَانَ مُولَاكِمِ اللَّهِ اللَّهُ اللّ نَا آيُّهَا الذِينَ امنوا لا تَا كُلُوا أَمُوا الدِّبِينَ لَمِ النَّاطِ لِللَّا اللَّهِ اللَّهُ اللَّا اللَّهُ اللَّهُ اللَّا اللَّهُ اللللْلِي الللللْمُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ الللْمُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللْمُلْعُلِمُ الللْمُ اللَّهُ الللْمُلْمُ الللْمُ اللَّهُ الللْمُلْمُ اللَّهُ اللللْمُ اللللْمُ الل تكون تجارة عن نراض من ولا نعن الواانعن حي السالة كان برونياً دس مر المراقة

٥- بينا وكان ٢ ينسبكان ٣ - بنب بيلوع - اغرار نواليون ٥ - كمفرد ركندانيدن و - بري براندان عدای شروی میدید شارا که امانها را بصاحبان فی زومید وچ ن خوامید میانه مروم کومت کنید از روی رامتی انها ف مرام مرام کنید خدا چه خومشی نید مید بدزیرا که خدا و پرشنوا و بیارت ۱۹ وَمَن بَعْ عَلَىٰ اللّهِ عَلَىٰ الْمُواللّهُ عَلَىٰ اللّهِ عَلَىٰ اللّهُ اللّهُ عَلَىٰ اللّهُ عَلَىٰ اللّهُ عَلَىٰ اللّهُ عَلَىٰ اللّهُ اللّهُ عَلَىٰ اللّهُ عَلَىٰ اللّهُ اللّهُ عَلَىٰ اللّهُ اللّهُ عَلَىٰ اللّهُ اللّهُ عَلَىٰ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ عَلَىٰ اللّهُ اللّهُ اللّهُ عَلَىٰ اللّهُ الللّهُ اللّهُ الللّهُ اللّهُ اللّهُ الللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ الل

اس و اس من الناء

الناس المولال المانان المانان

۵- نعدی ۲- السلاد با بش دانگذن د برافرد ختن ۳- جارتها به جنب بها د ۴- بهاو ۵ منگبر ۵- خد د فارخه مراه خدای استان در حانشه اید با داشن عدری ریاری د با دان دا ای دا با کود معاه خدای با موال جانهای خود جادیک ند خدا د ند آبا که با بها د جانهای خود میکوشند کدر صرفری داد واست و به را به نیکی نوید نجشیده و مجا به بین مابرخا مقیمان بها و اشی بردک برتری داد و است معام که نو د خیانت بیکند بهواخوایی و جانب داری کمن زیرا خدا د و مرث ماله عرفه که خود خیانت بیکند بهواخوایی و جانب داری کمن زیرا خدا د و مرث ماله عرفه کرخیانت و در دو دکه کار باشد ۱۰۷۰

الايسنووالقاعدون المؤمن عنراولي الضرروالعاهان وسسلالسامو المرواسم فصل المالحاهدين بالموالم و أنفسهم على العاعدين درجة وكالروعالة الحسنى فضل الله المحاهدين على لفاعدين خراعظما اسده منسودنة ولا تحادل عز البن ربحيا نون الفي مراز الله لا يحت بن كان خوانا أنها المن والمائة النها النان المنوالونوافو المنزبالعسط شهد الوك انفسك أوالوالي فولافرس أن كرغيتا وففيرا فالداول به ما فلاتنبعوا الموى أنعت لواوان ناووا أوتعرضوا فَازَالِهُ كَانِ بَمَانَعَكُونَ حَبِيلًا نَبِيهِ وَنَاءِ مِنْ اللَّهِ كَانَ بَمَانَعَكُونَ حَبِيلًا المِنْ المرسورة فَنَاء مِنْ الما أنها الذين المنوالونوانو المبركيد شهداء بالفسط ولايجوب شَنَان قُوم عَلَى لَانْعَدِلُوا اعْدِلُوا اعْدِلُوا اهْوَ أُوّْرُ لِلْفَوْدُ وَ

مرزید در نیونی ۱- خیات میکند ۳- خیانت کار ۱۶- ایسا و کان ۵- قسط عدل ع - عدل نوراف ۷- ای باز ایده . ه- جرثم تطع ۱۳۰۰ دشمنی

ایا المه مروه و حاصل بورنس و را زندگی دانشر بحدیم و مروزومسنی دادیم كه بوسیلت آن در میان طلق راه میرو و ما نندگسی که شخص اواسیر ما ریکیهای ما دانی است دازان سیسه دن نتواند رفت مجنس است منده ابت درجيم كا دران انحد مند ١٩٩١ مال مني و ست دراري مكيند مكر سطب پي مرجه نيكوتر ما نيرو مند توووالغ و یمانه و تراز و ارزوی عدل نمام بر مهید بینجگیر را حرور خدنجانس توان مكاف نسازيم و چون نمخ لو نيديا كوابى و مهيدراه عدل سير بدالرولوم یا محکوم علیه از رو بکان تما ماشد و میمان ضدای و فاکنیدا میت ایجودی تارابدان وصیت و مفارش میکند تا کر میاد ارید ۱۵۶ بار صدایا برای ما در دنیا و آخرت تواب بنویس ما بتوما زکتور صدای تو هدای و د برله وایم رسام و بخش من بمه جرزا در او او ایست و ده وان و است المسال الله المسال الله و المالية و

آرمن كارساً فأحيناه وجعلنا له نورا يمسى مرق التا كرمت لد والظلات لدن بجارج منها كذلك بن الحافرين ما كانوالعلون إنه ١٤٥٥ من انتابه ولا تفريواما ل البند الا ما لني هواحب في الله آشين والوالك السال المنان العسط لانكاف نفساً الآوسعها واذا قلنه فاعد لواولوكان فريد وبعهدانداونواذلك مروضاكنه لعلاكم مَلَ كُرُونَ اب ١٥٣ سوروانعاد واكن أنادها التناحيكة ووالاجترة إنا هُ لَا النَّاكَ قَالَ عَنَا إِلَى الْمِينَ بِهِ مِنْ النَّاءُ وَرَحْمِي

ا و تواما

مایکد بیره می کیف در فرون انتخصا باکره داکه ام اوران و خود شان در توریه و این بیره برایش اینا زا کارنیک میفر طید واز بری از بری از بری در تر و خورشهای باک راحلال و آباک راحرام میکند و بارگران و بند باکد باشیا است از تکالیف صخت بر میدار در ب سایک باید بد و بگر و ندونعظم کنند و بارگران و بیروی کنندانیا و بارگران و بیروی کنندانیا

مگوای مردم من فرستا ده خدایم برجمه شاخداد ندیکه با دشاهی سانها دزیمه خاص دست و جزاد خدایی نیت زنده میکند دمی میراند پستخدا د فرستا ده و مغیم تحصیل نکردهٔ او که بخدای د کلمات وی ایمان دار دایا میاورید و پیروی کا دکیند شاید بدایت ایبیه ۱۵ الزين من عون لرسول التبي لا محالين و المحالين و المحالي محتنوبًا عند أم في النورية والا بحيل ما موهم بالعرف وسهدم عن المنص و يحل الطبنان ويحره عليم الينات وبضع عنه إصرهم والاغلال النح كان عليم فالذبن المنوابه وعروه ونصروه والتعواليو المن كانزل معة اولئات هم المفلحون ابسعه المورة العِلا قل أا بها الناس في والسول المالي عما الناس في الناس ال له ماك السِّموانِ وألارض لا إله الله هو يحبي ويمين قامنوا بالله ورسوله النبي لأتح الذي بومن بالله و كلانه والبعو د لعالم نها المرن اسمه العراف

المع المرا المراجي المال على المراجي ا

غفو پیه خو دکن خلق راینکی دستورد و واز نا دا نا ن کناره کیر ۱۹۷ مرکاه قرآن خوانده شو د کوش د مید و خاموت باشد شاینجشیده شوید پرورد د کاردا در دل خو دارروی زاری و ترسکاری و با ازی نرم د با داده ومشبا کاه یا د کن و از غافلان مباش ۴۰۰ مومنان بصدق آنانند که چون یا د خدای کرد و شو د د لهاشان ترسده وچون ایات حق برایشان خوانند ایمانشان زیاوت پذیرد و بررود و خویش متو کل باشند ۲

مرا بیکه نما زبیای دارند وازانچه بایث ن داده ایم برگران نجشند تا ویشا نند مو منان ازروی راستی که نز د خدار تبهای آرجمند دامررش مروزی باک دارند ۴ خُذِ العَفُو وَامْرُ إِلَّهُ رَفِ وَاعْرُضَ وَاعْرُضَ وَاعْرُ الْمُنْ اللَّهُ الْمُنْ اللَّهُ اللَّلَّا اللَّا اللَّهُ اللَّلَّا اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللّل

وَاذَكُرُو مَاكُ وَنَفِي الْكَ أَضَالُ أَضَالُ الْمَالِكُ فَي وَاذَكُرُو مَالِكُ وَالْحِكُو لِمَالِكُ فَي أَلْ الْمَالِكُ الْمَالِكُ وَالْمُ صَالِحُ وَلَا الْمُؤْلِلُ الْمُؤْلِلُ الْمُؤْلِلُ اللّهُ وَالْمُ اللّهُ وَالْمُ اللّهُ وَالْمُ عَلَيْكُ اللّهُ وَالْمُ عَلَيْكُ اللّهُ وَلَا الْمُؤْلُ اللّهُ وَلَا الْمُؤْلُ اللّهُ وَلَا اللّهُ وَلَالْمُ وَلَا اللّهُ وَلّهُ اللّهُ وَلَا اللّهُ وَلَا اللّهُ وَلَا اللّهُ وَلَا اللّهُ ولَا اللّهُ وَلَا اللّهُ وَلَا اللّهُ وَلَا اللّهُ وَلَا اللّهُ ولَا اللّهُ وَلَا اللّهُ وَلَا اللّهُ وَلَا اللّهُ وَلَا اللّهُ ولَا اللّهُ وَلَا اللّهُ وَلَا اللّهُ وَلَا اللّهُ وَلَا اللّهُ ولَا اللّهُ وَلَا اللّهُ وَلَا اللّهُ وَلَا اللّهُ وَلَا اللّهُ ولَا اللّهُ وَلَا اللّهُ وَلَا اللّهُ وَلَا اللّهُ وَلِي اللّهُ ولَا اللّهُ وَلَا اللّهُ وَلَا اللّهُ وَلَا اللّهُ وَلَا اللّهُ ولَا اللّهُ وَلَا اللّهُ وَلَا اللّهُ وَلَا اللّهُ وَلَا اللّهُ ولَا اللّهُ وَلَا اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ وَلَا اللّهُ الللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ ال

المَّا الْوَمِنُونَ الْنَبْرَا ذَا ذَكُرا لللهُ وَجِلْتُ قُلُونِهِ وَإِذَا الْمُا الْوَبِهِ وَإِذَا اللَّهُ وَالْمُ اللَّهُ وَاللَّهُ وَاللَّا اللَّهُ وَاللَّهُ وَاللّلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ وَاللَّاللَّهُ وَاللَّهُ وَاللَّهُ وَاللَّهُ وَاللَّهُ وَاللَّهُ وَاللّلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ وَاللَّهُ وَاللَّهُ وَاللَّهُ وَاللَّهُ ولَا اللَّهُ وَاللَّهُ وَاللّلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ وَاللَّهُ وَاللَّهُ وَاللَّهُ وَاللَّهُ ولَّاللَّهُ وَاللَّهُ وَاللَّاللَّا اللَّهُ وَاللَّهُ وَاللَّاللَّهُ وَاللَّهُ وَاللَّهُ وَاللَّهُ وَاللَّهُ وَاللَّهُ وَاللّهُ وَاللَّهُ وَاللَّهُ وَاللَّهُ وَاللَّهُ وَاللَّاللَّهُ وَاللّهُ وَاللَّهُ اللّهُ وَاللَّهُ وَاللَّالِمُ اللّهُ وَاللّهُ وَاللّ

ابد عابانفال

الزبن عيموز الضلوة وتمارز قناهم بنفعون

بر ه انتال

ا والنات هم المومنور حفاظ درجات عندر مرومعفره

الم الله الله المرادي الم رادي الم رادي

ای کسایکدایان آوردواید مرکاه کروهی بازخوروید که قصد حرب شاوازند پای برجاو ثابت قدم باث پیدوخدایراب پیاریا دکیندامیندارت که پیروزدید و رست کاری آبایی به به

ضدای و پنیامبرسش افر مان برید و با یکدیم خلاف نمیند تا دیمیج بر ویدن است مه به شوید و آبروی شیابرو د و صبر برنسند که خدای باصابران است مه به برای حبات د شمنان انچه توانیداز ساز و برک جبک و آب ای بسته از این در برک جبک و آب ای بسته از این کرو د شمنان دیگر خز به بین کرو د که شما میدانید و خدای میداند و برجه در راه خدا بدمید تراز برشا میداند و مرجه در راه خدا بدمید تراز برشا به در در د و د و بر شاستم نرو و به و

ای میمبر برومنان را مجنگ وشمن برایخیز که اکر مبیت مین صابراز ما با به دیست بن غالب شوید و اگر صدین باث ند بر مبرارین ازگرز و کفا طفر یا بند چه امان گروی به بیانشند عو المانها النابن المنوارد القب في في فا ثنواواد كولا كَتْبُرّ الْعَلْحَ وَتَعْلَيْنَ ابِهِ * الْعَالَ والطبعوالله ورسولة ولاننازعواففتكواونانس رجي في والراسة مع الصابرين الله ١٠ انفال واعاث والمنه ما استطعم من فود ومن رباط الجال رسو با عال قالله وعال و لا والحرب من د وظر لا نعال فالله بعنكم ومانع عوام ن عانية في النادوت النادو انتم لانظلون ابس ٢٢ انغال المالية التي حرص المومين على العتال المناد اعشرون صابرون بعنالوامانين وان كرمن في الأ العنابوا الفاص البركف والمتهزة والمتهزة والماته المعقون

۱- مانفه ۲ فراسی وضعف ۳- ریخ بنجا بعنی دولت ۴- اعداد نیز کردن د بر زایب

رم من المرار لدو عان كنند ؛ وكما يبكه صائه رحم بحااريد وحق خوليث أن وارجام مكهداريد وارجاري واربدی جیاب خود در روز قیامت سم دارند ۲۱ وانا کمدرای دریافت رضایت بر در د کارتمان کمیت در زندونماریا وار ند وازانج بدنیان مجنید دایم انفاق کند نهان انگارا و کار ای مرا كارى حوب دفع كندانيا ندكه سرانجا مي ميكو دارند ۲۲ مگر ندیدی که خدای س دوسی باک و تو و مند را بدرخت باک و تو و مندی كير و بن ور رمين استوارات و أماي مي درامان ۲۹ بمواره میوهٔ خویش تفرمان پرور د کارمید پروخدای مناها برای مردم سرند نا مرسا و دارند . ۳ و منا سخی مایاک و بی بو و جون درختی مایاک و ما بو د منداست که ارزو زمین برکنده تبده ایت واترا بایداری میت ۲۱

الذبن بو فو زيع لله ولا بنفضون المثان الله ١٠٠ عد وَالْهِن بَصِلُون مَا امْرَاللهُ بِهِ ان بُوصَلَ وَيَحْمُونَ وَالْهِ بَيْنَ مِعْ الْمُولِيةُ الْمُر الله بِهِ الن بُوصَلَ وَيَحْمُونَ وَيَهُمْ وَيَخَافُونَ سُوءَ الْحِسْابِ ابد دبه رعد والبن صر والنعاء وجه وبهم وأفاه والصاود انفقوام ارفناهم سِرًا وعلانك وبدرون بالحسنة التّعَافُ اللَّالِ الله مع عفنى الرّادِ الله ١٠ عد الديركيف ضرب لله مثال كالنّاطيّة لشيء وطب ال اصلهاناب وفرعها والتاباء أبرمه الله الكها كل جن بادن ربها و بضرب الله الامتال للتّاس لَعَلَّهُ مِنْ كَرُونَ وم ١٠٠ ورميم «. ومثال المنافي الأرض الهامن قرار ابد ١١٠ ابهم

١- فراس ٢- در وفع ٣- آفرت ١- أفران شد ٥ - فرع ثافه ١- ميوه ٧- اجتاب بركندن

غدای بعدل دا حیان و عظا دا دن مخوب ان امر مکند دا زگار ی ی رت و بدوستماری با زمیدارد و بندمیده تا بدیندگره ۲۶ و بعهد صرای و فاکنید و شیکه بیمان بسید و نوکندشکیند بسی ارتخاکر د ما ایکه طرا برخودگواه گرفته اید زیرا طرا انجمیکنید میداند ۹۳ انحاره ثمامت ازميان مرو د وانحار د خدامت بإيدار مهاند والبته یا داکشی خواهیم داد اما تراکه صبر کر و ند محای بهترین کاریا که مو د ند مج وعوت گن جلق دا برا و بر و رو کارخو د ارطریق عکمت و دلیل حق نیدای واحتياج وبحث كن باليتان مهترين صورت هراينه برور و كارنو دامارا بالمس كد ازراه حي منحرف شده وجمسيو واناترابت بهعانيت انتخان

الرّاس المرافعة المناح المناع والمختاء والمناع ووالعناء ووالعناء والمناع والمن

وَأُوفُوالِعَهُ لِللَّهِ إِذَاعًا هَ لَذُ مُ وَلا شَعْضُوا الآيَّانَ لَهُ الْمُعْلَمُ وَلَا شَعْفُوا الْمُعَالَمُ اللَّهُ الللَّهُ اللَّهُ اللَّلَّا اللَّهُ الللَّهُ الللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّا الللَّلْ اللَّهُ اللَّلَّا اللَّهُ اللّل

المراق ال

والريادان مرفوا بيد دا د جدان عفونت كنيدكه يا فيها يد والرصركنيد ان برای صابران بیزات ۲۲۱ این سران را دراست ترا برایت میکند و مؤمنا زادگار بای تاب كرده اندنارت بيدېد كواني از او عطنيم تو اېدبو و ٩ يرور و كار توفر مان دا و كه جزاورا نير سيندو ميدرو ما درنيكي نندم كاه ملی با مروومبری رسند و ما توان کرونداز جنت را توانار وللمای مکن و بالک برایسان مرن و تسخیان میک و ازروی اوب بگوی وازوط بهربال نواضع كبستران بكونار حذايا برايث ان سختاى خاكد مرا در کورکی برور دیده مرورو کارنیا ای درصمرنیاست از نیکی و بدی بهتر دانداکرشایست دنیاد كاربات بديس ضراى توبدلند كارامي مخندء

وان عاقب معافيوا عيد الماعوفية م ولرصير م لهو خارللصابرین اید ۱۲۰ سرالطان إن ها القرار بها مي المتحدي الومين الومين الناريع ماون الضالح النافع الخراج البرا المان ال وقضى وبالتا لا تعند والإلااناه وبالوالد والصانا المَّالِمَا الْمُعَالَى الْكِرَا حَلْهُ مَا الْوَكِلَا هُمُ مَا فَالْالْعَالَ الْمُعَالَى الْمُعَالِمُ الْمُعَالَى الْمُعَالِمُ الْمُعَالَى الْمُعَالَى الْمُعَالِمُ الْمُعِلَى الْمُعَالِمُ الْمُعِلَى الْمُعَالِمُ الْمُعِلَى الْمُعَالِمُ الْمُعَالِمُ الْمُعَالِمُ الْمُعَالِمُ الْمُعَالِمُ الْمُعَالِمُ الْمُعَالِمُ الْمُعَالِمُ الْمُعَالِمُ الْمُعِلِمُ الْمُعَالِمُ الْمُعِلَى الْمُعَالِمُ الْمُعَالِمُ الْمُعِلِمُ الْمُعِمِي الْمُعِلِمُ الْمُعِلْمُ الْمُعِلِمُ الْمُعِلِمُ الْمُعِلِمُ الْمُعِلِمُ الْمُعِلِمُ ا طنااف ولا شهرها وفل أهنا أفلا كرمًا المدر الاسر. واخفض لهنما جناح الثالين الرجنمة وفال العمها كارتبابي ابده، الاس رَبُّلُ اعْلَيْمَا فِي نَفُوسِكُ إِن نَكُونُو اصَالِحِينَ فَانْهُ كَانَ للا والمرغفورًا ابر ١٠ الاسلة

١- داست زوضي و ١٠ - نر بانت زون و و نع كرون ٣ - خفي كنراندن

حى حويسان وهستيران و را بكدريا نرايديسان و اسرا ف زيرال مبذران برا دران مياطيند ومسطان بكر د كارجو د اسمياس اي ومت خویس را بکردن مبند وممکن مباش و ایزا بنامی کمناسی و امراف کمن ما ملامت ما فيه و خسرت دوه ما في ١٦ انج كل كروف به بهانه ورمت و تمام بدم بدوسيك كليده والحدث برازوي درت بنجد وتسكومك اين بمرو بكورين اب مه بران د انش نداری سیب وی مکن جه انگه کوت و جشم و دل مبرکت مسولند ایجه بدان د انش نداری سیب وی مکن جه انگه کوت و جشم و دل مبرکت مسولند ار دوی کنر رز مین مرور برا بو مبرکر زمین را موانی شکافت و قد تو با بداره کوبها محوا بررمسيد ٢٩

آیا در روی زمین از روی عبرت کردسش کرده اند تا دلهای منظر ایوشهای شنوا پیدا کنند چه کوری فا هر ما نع رسید ن جیقت نیت الکه کوری فا همن از و صول ایجتا کنند چه کوری فا هر ما نع رسید ن جیقت نیت الکه کوری فا همن از و صول ایجتا انع است ۵۰

والن داالفراحصة والمسكن وابن النسل ولائد تَبَانِيلًا بِهِ وَ اللَّهِ الْحَالَةِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ النَّهِ النَّالِّقُ النَّهِ النَّهِ النَّهِ النَّالِّقُ النَّالِّقُ النَّالِّقُ النَّالِّقُ النَّالِّقُ النَّهِ النَّهِ النَّهِ النَّهِ النَّالِّقُ النَّالِّقُ النَّهِ النَّهِ النَّهِ النَّهِ النَّهِ النَّهِ النَّهِ النَّالِّقُ النَّالَّقُلْلِي النَّالِّقُ النَّالِّقُ النَّالِّقُ النَّالِّقُ النَّالِّقُلْلِّقُلْلِي النَّالِّقُلْلُولُولُولُ النَّالِّقُلْلِي النَّالْمُلْلِّلْمُ النَّالِقُلْلْمُلْكُلِّلْلِي النَّالِّقُلْلِّلْلِي النَّالِي النَّالِي النَّالْمُلْلِّلْلِّلْمُلْكِلِّلْلِّلْلَّالِي النَّالِي النَّالْمُلْكِلِّلْلْمُلْكِلِّلْلْمُلْكِلَّاللَّاللَّذِي اللَّهِ النَّالِي السَّلَّاللَّذِي اللَّهِ النَّالَّ النَّاللَّذِي اللَّهِ النَّالِي السَّلَّاللَّذِي اللَّهِ النَّاللَّذِي اللَّهِ النَّالِي السَّلَّ السَّلَّمِ النَّالِي السَّلَّ الشَّناطِين وَكَازَالْتُ نَطَانُ لِرَبَّهِ لَفُورًا الله الاسْ. فيعنا الموما محسورًا بهداء الاسر وأوفوا الكال إذا كُلُّمْ وَزِيوا بالفِيطاسِ المُنْ الْمُنْ لِلْمُنْ لِلْمُنْ الْمُنْ لِلْمُنْ الْمُنْ الْمُنْ لِلْمُنْ لِلْمُنْ لِلْمُنْ لِلْمُنِلْ لِلْمُنْ لِلْمُنْ لِلْمُنْ لِلْمُنْ لِلْمُنْ لِلْمُنْ لِلْم وكانفف مالبرلك به علان التمع وَالْبَصِيرُ وَالْفُوادَ كُلُ الْكُلُّ الْكُلُّ الْكُلُّ الْكُلُّ الْكُلُّ الْكُلُّ الْكُلُّ الْكُلُّ ولا تمتز في الارض مركا إنات ان امر ۱۹ د الاصل تخرف الارض ولن تبلغ الجيال طولا اسناء الاسل أَفَارُ لِسَبِرُولِ فِي الأَرْضِ فَتَكُونَ لَمْ قَلُوبُ بِعَفِلُونَ بِهَا أَوْ اذان بسمعون بهافائها لانعنى لايضار ولكر نعنى القلوب التي في الصدور الما مع

ایم در مای در در شده احث گوش فرا ده در مدان گرخدای بیزست برگر گفتی نیا فر منداگر به به به آن کر دانید و اکر نکس میری از ایمان بر ایراداد ه زنترا نذکرفت طالب و مطلوب بیجار داست ه ه و آنا نکه آبات بر و ر د کارخو د میگروند ه ه و کنانیکه بر و ر د کارخو د میگروند ه ه و آنا نکه ی مجشد آنچه ی مجشد و د دلها میا می می گذیب از آند با رکشت ان بر ورد کا

این در کاربی نیک تاب میکنند و هیروان اهال میده اند ۳۶ میر مند کان در کاربی نیک تاب میکنند و هیروان اهال میروند و چون جابلان مید کان ضدای آیا نید کد از روی افتا دکی مرزمین راه میروند و چون جابلان این از این طب دارند و نسخن بی آد با خد کو نید مرآ نان پلام کنند ۲۶ مید

باليها الناس ضرب مثل فأستمعو الدان الناب عون مِن دُورِ اللهِ لَن يَخْلَقُوا ذُنابًا وَلُواجَتَمَعُوا لَهُ وَانِ تنائم الزائ سنالا يستفان منه ضعف الطالث والمطلوث ابدن ا تا لذ بن هم مرخت به و به مشفقون اسه و النابع وَالْنَابَ مَمْ الْمَالِ وَهِمْ نُوفِينُونَ الله والنافان والذبن بوتون ما انواو فاويهم وجله أنهم إرتهم راجعون ابراء المنان الله النادعورة فالخراب وهم له النابعواب، الفق وعاد الرَّمن الذين يَسُورَ عَلَى الأرض هُونًا واذا خاصَهم الحاهاون قالواسالها أبرء الغرفان

ا- كس ٢- استفاد دانس كرفتن فعلاص كردن ٣- منفق ترسان ١٠- رم

والمائد مى لى اطل عاصر كر د مدوجون كارى لود المسدكذادمان فدر الدوا المرسايس فدايرات وسلام برمدكان كرمة اوانا فداى ببرات الوركا فریک و سارند و و الما بهترايب عداد مدكداما بها وفرعن راما فرهد وبراى ما اران اراسان بعرك تِن بران بوسما بهای ترم دامر ترکود ایند که برگریموانیند در حهای انوارد ایا مداد ندین صدای دیرواه بود بلدمتر کان برخی تحوفند اع بلا بهترامت في ترور و كا دكوم و الرام كا و خلا بن ما حت و درمان بربا اب روان کردان د او بهای بندما استه بدومیان در بای توروسیری در قرار داد ناسکد طرنیا میزد آیا صفاده دا نیر عی جریت بلد میشر کان داند". على بهترات از تان عدائله جون محاره بدوماه مردومارى جواند نفراداد مرسدوبن إراد فع ميكنده شاط طائيتي كيمشكان مع عدما اين بمه توان يريد مركب فرارف و لم الافعالية 80

والذي لايشهدون لزورواذامر والانتفادة قُلِ الله وسالم على عاده الذين اصطفى الله حين اَمَّن خَافِ السَّمُوانِ وَالْأَرضَ وَانْوَلَ اللَّهُ مِزَ السَّمَاء مَاءً فانتنابه حلائوذات بهجه ماكازل نسوا شيح هاء الدمع الله بل هم قوم لعال لون ابداء سي النال آمن جعك الأرض فرار او حعل خيلالها أنها واو حعلها وواسي وجعل من البحرين خاجرًا والدُّ مع الله بال الشرفيم آمن بحبث المضطر إذا دعاة وتكسف التوء ويجالكن خاعاء الارض والذمع الله فلبالأمانالرون بهره الغلا

مجایه ندانی سزا دارتراست که طلق می آفریند در بسی آفرمزد ن ندگی منجند .

و شا دا از آنها ن و زمین و زی بید بدایا جزا و حدائی بست کمواکر دست میکونید برای نوریده ه می میکونید برای نوریده و می میکونید برای نوریده و می میکونید ساز در بهرهٔ خوش را از دنیا نجاط دار و چنا که خدای با تواحیان کردوا میدندگان و نیکی نمای و فعیا د جوی مبات رزیرا خدا مفدین دادوست ندان میلی د آرانچه نقان بطریق نصیحت فرزند خو دراگفت که ای بسر نجانش کنیش میرا شرک شمی برنجانش کنیش میرا شرک شمی برنجانش کنیش میرا شرک ستمی برندانش کنیش میرا شرک ستمی برندانش کنیش میرا شرک ستمی برنجانش که ای بسرنجانش کنیش میرا شرک ستمی برنجانش کنیش میرا شرک ستمی برندانش که ای بسرنجانش که این بسرنجانش که این بسرنجانش که این با که بازی که بستی برندگانش که این بسرنجانش که به به بیمانش که به بیمانش که بیمانش که بیمانش که بیمانش که بازی که بیمانش که بی

اَمْنَ بَدُوْ الْحَلَقُ عُمْ بَعْبِ بِنُ وَمَنَ مِزَوْقَ مُعْمِ مِزَالَتَ مَا وَالْاَرْضَ اللهُ مَعَ اللهِ عَلَى اللهُ اللهُ

ای میر ناوی می آم د فره میرای و به ن و دور ان ده دار ان ده دارد.
در با با صابر به شرید آن رگار بای داجب است عاه
ای میرودی خود بر از مرد می برگردان با زحرکت کمن چه ضدا برگدرانستر
د فار نده بخود و باشد دوست ندارد ۱۷

ورمرکت بی زرود یا شی را تندر و که می داند و نه خواه ای کندرو که خود فرود خواهند و با و از هما شیخت کمن و ده که مرف چه او ارخوان که بهام قوت فریا در کننده

وی از براضرری رسد خدایرا برای تمام نجواند و بدونیا بهنده گرده بعداران جمیر منام نجواند و بدونیا بهنده گرده بعداران جمیر منام نجواند از یا و بیره و در خداشرک شود و در خداشرک شود و در تا برا بیمای می گیره با در باین را افراه حق دورکند بگوای شرک ند بی ارکفرخوش میر دور دورخیانی ۱۱

بر و از آخرت و انجام کار نبر تید و برحمت برور د کارا مید و ارباشد بر و از آخرت و انجام کار نبر تید و برحمت برور د کارا مید و ارباشد بر گیوایا د ایان و نا د ان کیا نند تھا کہ خرد تندان نید پذیر بات ندی میں ا بابني في الصاوه وامريا لمعروف وانه عزالنكر واصبرعلى ما اصابات وذلك من عزم الامور المرعد المرادي ولانصغر خدا للناس ولانمر في الرض مرحا إزالله بحت واقص في المنافي واعضض من صوفات الكرالاضوا كصوت الحمير ابن هذا هوي لفيان وإذامس الانسان ضرّد عارية منسالك مراذاخولة بعثمة منه ليحاكان برعوا النه من قبل وجعال يته انداد البضل عن سبله قل متع بكفرك فلبال إنات من اصیابان وی ۵۰۰ سی الناری المن هوقان الما المال الحارق الماكان الاخرة وتوجو وَحَمَا وَمِهِ وَاللَّهِ اللَّهِ اللَّهُ اللّلَّ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللّلَّ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللّلَّ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللّلَّا اللَّهُ اللّ المَاسَانُ وَلُواالِإِلَالِالِالِالِالِالِيَابِ فِي مِن الرَّنِ ٥- تعفر ركر دانيدن ١٥- نصد بانعوى محد بخش فرود كودون

الذين يستمعون الفول في تبعون اخسنه اولات الذين عديم الله والخات فم اولوا الالناب بسنا من الزر قُلِ الله من عاطر السّموات والأرض عالم الغب فالتهاد انت تحكم ببزعبا دلا فيما كانواف بحناهون قل باعنادى لنبن لسروا على الفيم لا يتنظوا مرزح الله الله لعفرالذيوب جمعًا الله موالعفور الرحب وَانْبُوالِي وَبَكْرُوالْسِلُوالَهُ مِنْ فَالِ أَنْ الْبَكْرُ الْعَالَ الْمُوالِيُ وَالْعَالَ الْمُوالِي وَالْمُوالِي وَالْمُوالِي وَالْمُؤْوَالْعَالَ الْمُوالِي وَالْمُؤْوَالْعَالَ الْمُؤْوِلِهُ مِنْ فَالْمِالُولُ الْمُؤْوِلِي وَالْمُؤْوِلِي الْمُؤْلِي وَالْمُؤْوِلِي وَالْمُؤْوِلِي وَالْمُؤْلِي وَالْمُولِي وَالْمُؤْلِلِي وَالْمُؤْلِي وَالْمُؤْلِي وَالْمُؤْلِي وَالْم المرا المراجعة المراج ٥٥- افرينده ٢- قوط نويدي ٣- اناب رجي

انا زابكود النب بده و ما در د صیت گردیم و ما مور د استیم ما فدش ورا بختی . ونج ر دائت ومحت براد وار وقت على البهام ار شرباز كرفتن مني ا وال ما در بهر بان عمن ارو مكهدارا وست ما جون نهایت قوت حوش را دریافت دیجل مالتی رسید نیمت باد جدایا تراالهام و توفیق و ما تاریمها کدیمن و پدود و داده برارم وكاوى شايستانم كد زايسند آيده فردندان وايكوكا وه نايستاني من تبویار کرده م دمن ارو ما نبرای عده الركيم مداد مومان باطا يفه دير جائ الندما دان اصل كنيدول فى جود يكرى من روادارد بان منظر رزم و مهدما بعربان خداد ند با زايدورت از می و زیکند و اگر بیم مان ضای کردن نها داین دو را از روی عدل بازشید و بمواره در بر کارعدل و رزید که ضداد و سیابو عاد لافت ۹ مؤمنان برا دران دران خورضلح المختبدوار فدای ترسید نافد برمارجمت لند ١٠

وَوَصِينَا الانسَانَ بِوالدَبهِ احسَانًا حَلنهُ امّه كُرُمًا وَ وضعنة كرها وحمله وفضاله المؤناسه المون شهراحي المائع اَشْنَى وَمَاعَ ارْبَعِينَ سَعَهُ قَالُ رَبِّ وَزِعَى النَّافَ وَمَاعَ الْرَبِّ وَزِعَى النَّفَ عَلَى النَّافَ بعيسات النائعة على والدى وأزاع مأصالحًا والمان المان ا وان طائفتان من المؤمن المؤمن المنافان العناجلهاعلى لاخرى فقائلوا الني تبغي حي نعي المرا الني تبغي حي نعي المرا الني تبغي حي نعي المرا الني تبغي حي المرا الحامرالله فان فاست فاصلح المنه ما بالعدار وقبول ازالله بحث الفسطين ابه المجران المَا المؤمِنُونَ اخِوةً فَاصْلِحُوا بَنَ أَخُونِكُمْ وَاتَّفُوا اللهِ

E3, 13 - 4 voog wo - 0

ای گرد و مؤمنان با مدکه بیسیح دستار مردان طایفه و گررامنخ و نکنند چرایا گی استان با مدکان از این این برخی و گررامنخ و ننایند با یکو و کی استان با مدکان از این این برخی و با رخی و با رخی به گررامنخ و ننایند با یکو و کی این برخی و با ن خود بر این می دستار کی با با ن برخی و با ن خود بر این می دستار کی این این برخی به با ن برخی بر بیان برد و با برد این برد ای

ای بومنان زخدای برصید و باید بهر می بکر داد برای فران فردای فیانت بیش فرزمرک جرکاری و شارید به با با آخرت فرستا ده است دازایز د بر سید چه او اذا نج میکنید اکابی دارد ... خدا و ند شارانهی نیکند از آنا که باشا در کار دین جنگ کو و ندواز خانهای خرد با ن بر برد می کند در ند که باشا در کار دین جنگ کو و ندواز خانهای خرد با ن برد که بایتان بیگی کننید و عدل و در ند چه خدا و ند عدل کنندگان را دوست در می کند میدا و ند عدل کنندگان را دوست در می می کنندگان را دوست در می کنندگان را دوست در می کنندگان را دوست در می کنندگان در در که می کنندگان را دوست در می کنندگان را دوست در می کنندگان در در کنندگان در در در می کنندگان در در کند بایت می کنندگان در در که بایت می کنندگان در در کندگان در در در کار در در کندگان در در در کندگان در در در کندگان در در در کندگان در در کار در در کندگان در در در کندگان در در کندگان در در کندگان در در در کندگان در در در کندگان در در کندگان در در در کندگان در در کندگان در در کندگان در در در کندگان در در در کندگان دارد در کندگان در در کندگان در در کندگان دارد در کندگان در در کندگان دارد در کندگان در در در کندگان در کندگان در در کندگان در کندگان در در کندگان در در کندگان در در کندگان در در کندگان

اللَّهُ اللَّالِي اللَّهُ الللَّهُ اللَّهُ اللللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ ا تَمْرَامِهُمُ وَلالِسَاءُ مِزلِسَاءً مِزلِسَاءً عِسَى أَنْ لَكُرْتُ الْمِهُ مِنْ الْمِيْنَ لَكُرْتُ الْمِيْنَ الْمُرْتِ ولا أن الفسكر ولا أنا بروا الالقاب بنس لا سد الفسوقيعيالانمان ومن لويت فاركائهم لظانو الأنها الذبن المنوالجنبواكب المناقض المعضض المرولا بحسواؤلا بعن بعضاً بعضاً المحت المنافدان مَا كُلِ لَحْمَ الْمُ الْمُ الْمُ الْمُ الْمُ الْمُ اللَّهِ اللَّهُ اللَّا اللَّهُ اللَّهُ اللَّا اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللّ رحم لا مع العمام النائها الذي المنوالقوالله ولنظرها فالمعالق المناه وَاتَّعَوّا للهُ لِأَنَّاللَّهُ حَبِّرَ بَمَا لَعَاوُنَ لَهِ عَلَى اللَّهِ اللَّهُ اللَّهُ عَلَى اللَّهُ اللَّ الأنها الله عن النب أذ يقائلو لم ولا الله و الأي و الما و الم الله و الما الله و ر فسرمدل سر وسابر شری محامل

(90)).....

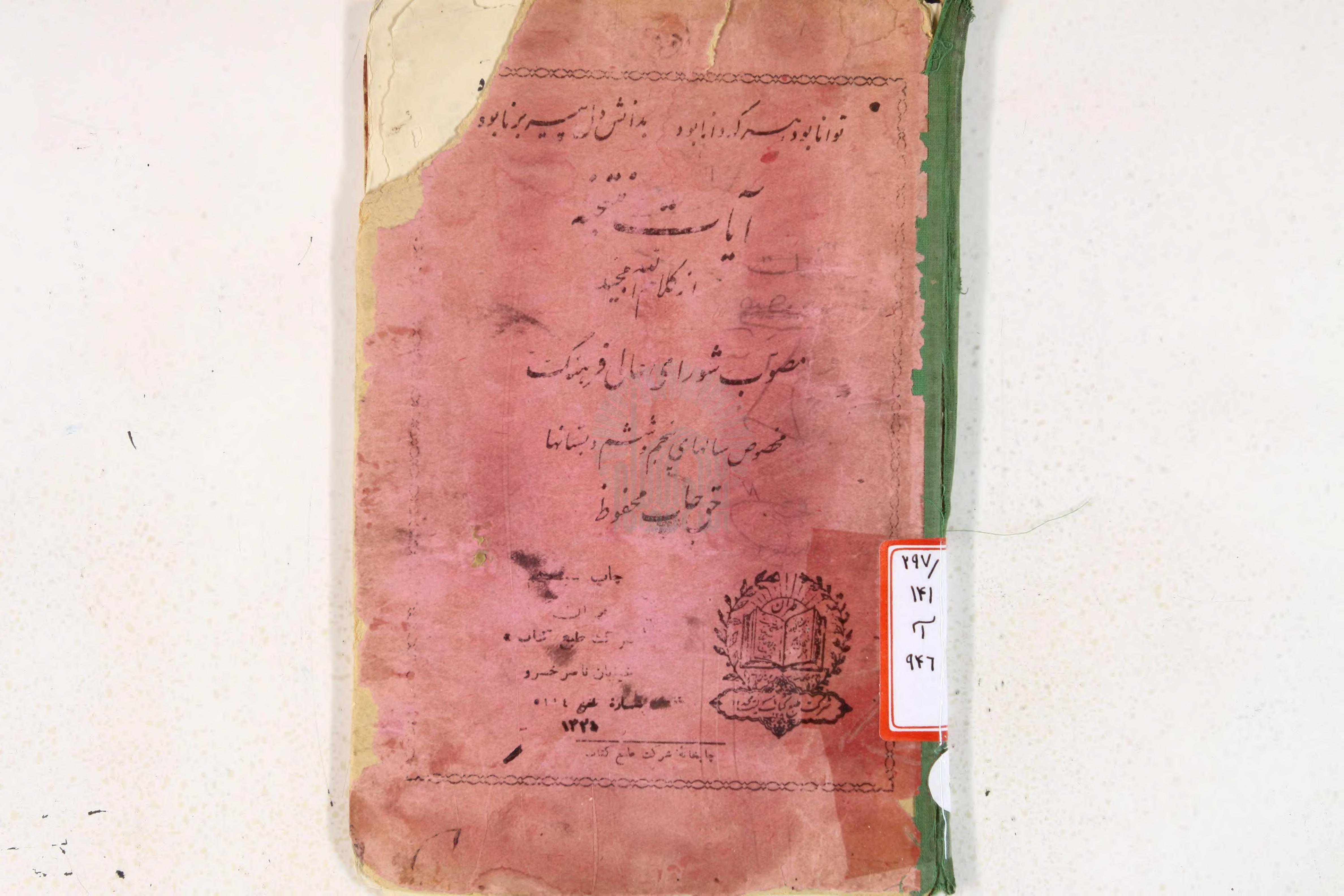
رضای نارانا زمیداد دادنی یک شاکد با شاده کاردین محک برخان ناده دادنی نارانا زمیداد دادنی یک با شاده دادنی کاردین محک برخان دادنی کاردین ک خود مان افراج کودنده فرافراجان بمدعت زنبنت کدیرند مدکدان زادوت والريدة بركدان الذوت كيرد از على سكاران ات ای کا نگدایان آه روه ایجهایگرند آنجالیند ۲ كا بى برول ال فرود الديموندا يحد الجديد الموندا يحد الموندا و وای رکم فرونان و اما نکه چون چیزی نیل از مرزم ساندگیل تمام کیرند و چون رای طویزی کوکنند یا تراز و تبخد بریان زیان کم و بهند ۴ آیا کان بزندگدای زاوای دوزی بزرک و کاری و تواراز خاک کور برانجرند مِي مَا رَا تَعْهُوهُ كُرُوان وَحَسِيرِ مَا رُوَما لَا رَا مُؤْوِم كُنْ وَرَاتَ نَ بَاكُ رُنَ ونعمی که خدای بروه او ده احت بهمی را کوی ت

مر عالی الم

المَاسَعَ لَاسْعَنِ النَّهِ قَالَلُولَةُ فِي لَدِينَ وَاحْرَجُولُونِ النَّالِينَ وَاحْرَجُولُونِ ال دناد وخام واعلى خاجد أن تولوهم ومن سولهم عَا وَلِنَا الطَّالِمُونَ السَّالِ أَنْ الطَّالِمُونَ السَّالِ نَا أَنْهَا النَّهُ الْمَنُوالْمِ مَعْولُونَ مَا لَا نَعْمَلُونَ اللَّهِ مَا لَا نَعْمَلُونَ اللَّهِ مَا لَا نَعْمَلُونَ اللَّهِ مَا لَا نَعْمَا لَوْنَ مَا لَا نَعْمَا لْمُنْ لَا نَعْمَا لَا لَعْمَا لَا نَعْمَا لَا لَا نَعْمَا لَعْمَا مِنْ مَا لَا نَعْمَا لَا نَعْمَا لَا لَا نَعْمَا لَعْمَا مِنْ لَا مُعْمَا لَا نَعْمَا لَعْمَا مُنْ لَا مُعْمَالِهِ مَا مُعْمِلُونَ مَا لَا نَعْمَا لَعْمَا مُنْ لَا مُعْمَالِهِ مَا مُعْمَالِهُ مَا مُعْمَالِ مُعْمَا مُنْ لَا مُعْمَالِهُ مَا مُعْمَالِهُ مَا مُعْمَالِ مِنْ مُعْمَالُونُ مَا لَالْمُعْمَا مُعْمَا مُعْمَالِ مُعْمَالُونُ مَا لَا لَعْمَا مُعْمَا مُعْمَالِ مُعْمَالِ مُعْمَالِ مُعْمَالِ مُعْمَالِ مُعْمَالِ مُعْمَالُونُ مَا لَا عَلَا مُعْمَالِ مُعْمَالِ مُعْمَالِ مُعْمَالِ مُعْمَالِ مُعْمَالِ مُعْمَالِ مُعْمَا مُعْمِعُلُونُ مُعْمِالْ مُعْمِالِ مُعْمَا لِمُعْمَا مُعْمِعُ مُعْمِعُلُونُ مُعْمَالِ مُعْمِ كَرَمَعَنَا عِنْ لَيْ أَنْ عَوْلُوالْمَا لَا نَعْمَلُونَ الله عَنْ المَّالِ الْعَمْ الله عَنْ المَّال واى رئاسه ليسم السالخرالي من المان وَمَلْ لَلْطَفِفِينَ ، ٱلذِّينَ إِذَا الْكَالُو اعْلَى النَّالِي النَّالُو اعْلَى النَّالُو الْعُلْلُولُو الْعُلِّلُ النَّالُولُولُولُولُولُولُولُولُولُولُولُولُ اللَّهُ اللّ وَإِذَا كَالُوهُمْ آوورُنُوهُم بِحَسِرُ نَ الْأَبْضُ اللَّالَالِيَ الْأَلْثَابُ الم مبعولون لوزم عظيم المناه ا فَأَمَّا اللَّهِ فَلَا نَعْهَا إِنَّ وَأَمَّا الشَّالْلُ فَالْمُنْهِ وَانَّا الشَّالْلُ فَالْمُنْهُ وَانَّا بنعيمة والمن المن المن المنعى و 11- من بر ومجنت ثمان المرافق الم بنده

المنافعة المنافعة

NOFNOY and industrial and the second and th 8936A0 120980 BES9.01VS 8 8 7 8 9 0 1 V So A Milliand algorithm of the San State of

4 ورزوس وزر الرائه والمرائع والم